

Wahadła magiczne, zwykłe, i takie sobie

Zgodnie z obietnicą z poprzedniego odcinka, dziś rozpoczynamy opowieść o przyrządach używanych do psychotronicznych pomiarów. Wśród nich nie ma chyba przedmiotu, który budziłby większe emocje niż **wahadło radiestezyjne**. Znanych jest co najmniej kilkadziesiąt typów takich wahadeł, każde o innym przeznaczeniu... i każde ze swoją „sektą” wiernych wyznawców. Jak to z sektami bywa – jedna zwalcza wszystkie pozostałe, choć prawda jest taka, że każde wahadło ma swoje niepodważalne miejsce w psychotronice i wahadło jako takie jest w niej przyrządem absolutnie podstawowym.

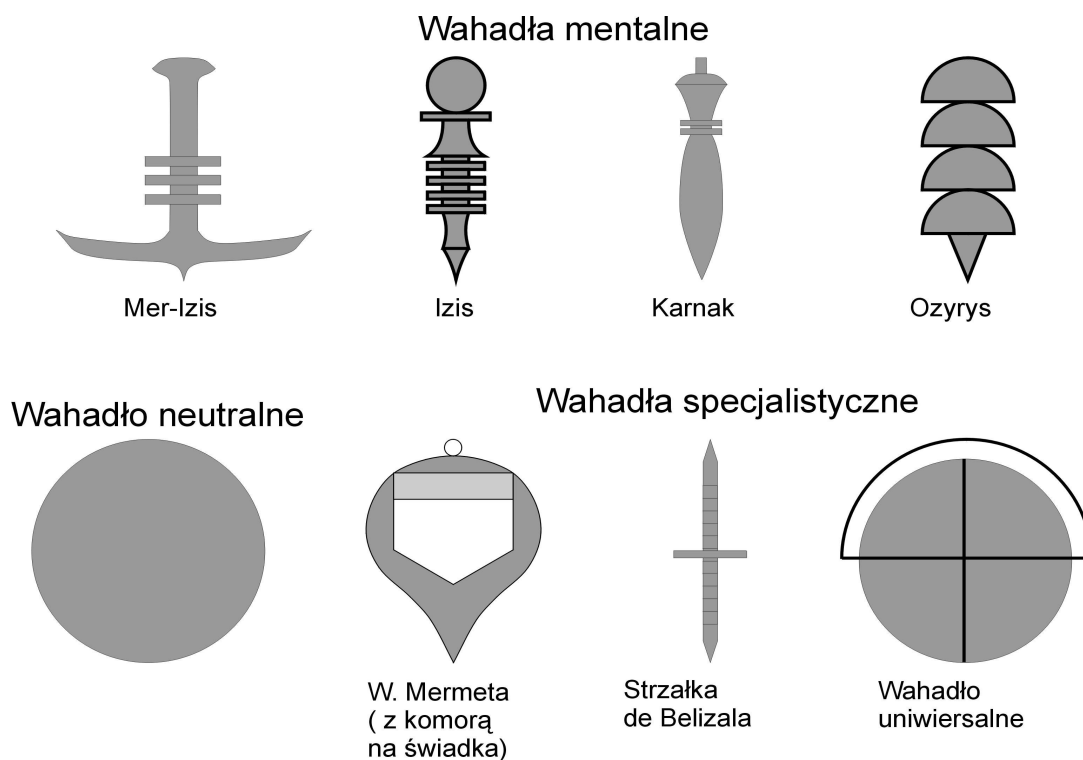
Naukowa definicja wadła radiestezyjnego głosi, że jest to “dowolna masa na niesztynnym cięgle”. Jak ogólnie wiadomo, taka masa zwieszona nad np. podziemnym ciekim wodnym i luźnym końcem swego niesztynnego cięgła wsunięta w dłoń człowieka, wykonuje różne ruchy, choć człowiek trzymający wahadło wcale go do tego nie zmusza. Jakby wahadło wahało się niezależnie od woli człowieka. Co wrażliwsi wahadlarze twierdzą, że wahadło ma duszę i samo prowadzi człowieka. Nie bardzo wiadomo, jak to jest z tą duszą kawałka drewna, czy metalu, ale wiadomo na pewno, że istnieje fenomen wprawiających w ruch wahadło mimowolnych, drobnych ruchów dłoni człowieka w polu energii subtelnych, choćby nad wspomnianym przed chwilą ciekim wodnym. Ale nie tylko tam. O wiele trudniejsze do wyjaśnienia są zjawiska ruchu wahadła nad planem mieszkania, mapą, nad fotografią... Bo o ile ciek wodny być może emituje jakieś energie podobne do już znanych (np. elektromagnetyczne), to nie umiemy stwierdzić żadnej emisji nad mapą, czy fotografią metodami innymi, niż wahadełkowaniem.

Jak już wcześniej wspomniano, typów wahadeł jest wiele. Najbardziej znane przedstawiono na rys 1.

Szczególnie ciekawą grupę stanowią wahadła zwane *mentalnymi*. Mają one tę właściwość, że w niewyjaśniony dziś sposób współdziałają z myślą człowieka i jako takie doskonale nadają się do pracy *metodami mentalnymi*, omówionymi dwa odcinki temu

Wahadło nie jest miernikiem samoistnym – zawsze współdziała z człowiekiem, tworząc coś, co mądrze nazywa się *układem biofizycznym*. Z uwagi na istnienie wspomnianego wcześniej względnie stałego repertuaru ruchów wahadła, wyniki są zaskakująco powtarzalne u różnych ludzi, zarówno zawodowych radiestetów, jak i

sceptyków. Warunkiem jest jednak utrzymanie podobnego u wszystkich poddanych eksperymentowi osób tego samego stopnia wyciszenia i takiego samego stopnia izolacji od pól zakłócających. W takich warunkach właściwości układu zależą w minimalnym stopniu od człowieka, natomiast w decydującym - od użytego wahadła.

Rys 1. Kilka typów popularnych wahadeł radiestezyjnych

Wahadło spełnia najczęściej dwie funkcje: anteny odbiorczej i wskaźnika. Niektóre wahadła mogą być także nadajnikami energii subtelnych. O ile jako wskaźnik wszystkie wahadła zachowują się identycznie, o tyle jako anteny i nadajniki mają właściwości bardzo różne. Właśnie odbiorcze cechy wahadeł są podstawą do ich klasyfikacji. Kryteriów takich klasyfikacji jest kilka:

- **Ze względu na zakres przechwytywanych promieniowań:** szerokopasmowe, zakresowe, i rezonansowe. Wahadła szerokopasmowe regulują na wszelkie energie subtelne, bez względu na ich rodzaj. Wahadła zakresowe regulują tylko na określone pasmo promieniowań – astralne, mentalne, eteryczne lub inne, zaś wahadła rezonansowe na określony wąski wycinek pasma, zwany *kolorem radiestezyjnym*; kolory występują w każdym pasmie w takiej samej kolejności, a wahadła rezonansowe reagują tak samo na kolor w każdym

paśmie. Przykład wahadła szerokopasmowego to wahadła proste, Karnak i Izis, zakresowego Ozyrys, rezonansowego - strzałka de Belizala i wahadło uniwersalne.

- **Ze względu na emisję promieniowań własnych:** czynne i bierne (czynny jest Karnak, Izis Ozyrys, wahadła uniwersalne, inne wahadła specjalne; wahadła bierne to np. strzałka de Belizala, wahadła proste, zwłaszcza neutralne)
- **Ze względu na własności mentalne:** wahadła mentalne i amentalne (mentalne to Ozyrys, Pluton, Karnak, Izis, Mer-Izis, amentalne to wahadła proste i wahadło Mermeta)
- **Ze względu na zjawisko pamięci materii:** z pamięcią i bez (z pamięcią, choć nie zawsze silną, jest większość wahadeł metalowych, z silną wahadło Mermeta i konstrukcje specjalne, np. seria z mikroelementami; bez pamięci są wahadła drewniane i plastikowe, jeśli nie mają wkładek metalowych albo przestrzeni zwanej *komorą świadka*.)
- **Ze względu na zastosowanie:** terapeutyczne, diagnostyczne, do poszukiwania wody, pomiarowe, uniwersalne, etc.

Klasyfikacje powyższe są niezależne, czyli jedno wahadło może należeć do kilku grup, np. Karnak jest jednocześnie mentalny, ma promieniowania własne, ma pamięć materii; Wahadło neutralne jest jednocześnie amentalne, bez pamięci materii i bierne, etc.

Jako odbiornik wahadło reaguje na zmianę (gradient) potencjału pola subtelnego. Wykorzystuje się to zjawisko w poszukiwaniach wody, nakazując radiestecie, by wprawił wahadło w ruch oscylacyjny a następnie podążał w kierunku, gdzie spodziewa się znaleźć podziemną wodę. W chwili, gdy wahadło znajdzie się nad poszukiwaną wodą, zmieni ono ruch z oscylacyjnego na obrotowy. To samo wystąpi gdy odpowiednio wprawny człowiek używa wahadła do mierzenia odległości: wprawia on wahadło w ruch oscylacyjny i w myślach liczy: poszukiwany obiekt znajduje się w odległości 1... 2... 3... 4... jednostki odległości. W chwili, gdy doliczy się fizycznej odległości dzielącej go od poszukiwanego obiektu, wahadło zawiruje. Tą cechą wahadła wykorzystuje się do wszelkich pomiarów ilościowych w psychotronice, np. do pomiaru poziomu bioenergii człowieka. Ale wahadło tak naprawdę **mierzy** tylko... czas! Tak jest, bo wahadło radiestezyjne, jak każde inne wahadło ma określony i zależny tylko od długości sznurka okres wahań. Jeśli zatem mierzymy wahadłem odległość od najbliższej żyły wodnej, to wahadło *de facto* mierzy czas, po którym wysłany przez mózg radiestety sygnał, zwany fachowo *promieniem łączącym*, albo *promieniem mentalnym* dotrze do owej żyły, odbije się od niej i wróci do radiestety. W takiej chwili

wahadło zmieni ruch z oscylacji na obrót. Podobnie stanie się przy pomiarze bioenergii: energia emitowana przez radiestetę jednostajnie rośnie, do chwili, gdy nie nastąpi jej zrównanie z energią obiektu badanego; zmierzony czas (ilość wahaniec wahadła do chwili przejścia z oscylacji w ruch obrotowy) jest miarą wielkości mierzonej. Dlatego to umiejętność odpowiednio równomiernego i jednostajnego w czasie emitowania promienia mentalnego jest jedną z podstawowych umiejętności niezbędnych do poprawnego posługiwania się wahadłem.

Jeszcze ciekawszy jest mechanizm współpracy wahadła z umysłem człowieka. W każdym podręczniku radiestezji znajdziemy ćwiczenie jak "uruchamiać" wahadło: należy maksymalnie skrócić sznurek, zawiesić trzymane w dłoni wahadło nad drugą dłonią i powolutku wypuszczać sznurek, do chwili, gdy wahadło nie zacznie wykonywać jakiegoś ruchu. Długość ta jest wielkością indywidualną dla każdego człowieka... ale gdyby do głowy ćwiczącego podłączyć stosowany w psychiatrii aparat EEG (elektroencefalograf) i zmierzyć nim główny rytm pracy mózgu, zobaczylibyśmy interesującą prawidłowość: otóż gdy mózg pracuje z częstotliwością powiedzmy 8 cykli na sekundę, to długość sznurka, przy której wahadło się uruchomi da nam 2 lub 4 wahaniecia na sekundę, czyli podzielnik całkowity częstotliwości pracy mózgu! Jest to prawidłowość fizjologiczna, niezależna od psychiki człowieka. Działa to i w drugą stronę: dobierając długość sznurka, czyli częstotliwość wychyleń wahadła, wpływamy na częstotliwość pracy mózgu. Można tą metodą np. wprowadzić się w stan alfa (częstotliwość z zakresu 8- 10 cykli na sekundę, co odpowiada długości sznurka w przybliżeniu 7 cm; wahadło będzie wykonywać ok. 2 wahaniecia/sek)

Jeśli wahadło damy do ręki człowiekowi odpowiednio wyciszonemu i izolowanemu od zewnętrznych oddziaływań subtelnych, to taki układ biofizyczny stanie się całkiem uniwersalnym przetwornikiem. Uzupełniony innymi przyrządami, taki układ potrafi **mierzyć** energie subtelne. Podobnie jest np. w elektrotechnice i elektronice, gdzie istnieje tylko kilka zasadniczych konstrukcji przetwornika (np. napięcie -> wychylenie wskazówki) i... setki sposobów włączania takiego przetwornika w tor pomiarowy. Człowiek ma jednak większe możliwości niż woltomierz, czy amperomierz, gdyż można go wykorzystać zarówno do przełożenia natężenia pola subtelnego na mechaniczny ruch wahadła, jak i np. na łatwe do zmierzenia napięcie elektryczne. Wrażliwość takiego specyficznego przetwornika na wielkości elektryczne jest podobna u większości ludzi – wahadło reaguje na różnicę napięcia stałego rzędu 1.6 – 1.8 V, zaś amplituda ruchu wahadła rośnie liniowo wraz z napięciem do

wartości ok 15 V. Jeden z przyrządów służących do pomiaru pól subtelnych przez ich przetworzenie za pośrednictwem człowieka z wahadłem na napięcie elektryczne przedstawia fot 2.

*Fot 2. Prototypowy **elektrobiometr mostkowy**, skonstruowany w Laboratorium Energii Subtelnych; dziś już nieużywany, zastąpiony nowszą i doskonalszą wersją. Jednak to ten właśnie przyrząd posłużył do pierwszych badań reakcji wahadła radiestezyjnego na pole elektryczne.*

Wahadło, jak już wcześniej wspomniano, może być nie tylko obiornikiem; świadomie wprawione w ruch może stać się także nadajnikiem energii subtelnych. Tak działają wahadła używane w chromoterapii radiestezyjnej oraz innych dziedzinach radiestezyjnej terapeutycznej. W tym przypadku jednak konieczna jest odpowiednia konstrukcja wahadła (sprawdzają się tu wahadła z emisją energii własnej) oraz minimalne choćby uzdolnienia bionenergetyczne osoby posługującej się takim wahadłem.

Wahadło radiestezyjne to jeden z dwu najwierniejszych i najniezbędniejszych pomocników psychotronika. O drugim, czyli **biometrze**, opowiemy w następnym odcinku naszego cyklu.